

Helge Adam Møller (KF):

Hr. Morten Bødskov konstaterede i starten af sin ordførertale, at internettet – og det har jo noget med det her beslutningsforslag at gøre – er en kæmpe revolution i det moderne samfund. Og det er jeg efter en mangeårig og langsom erkendelse nået frem til nok er rigtigt: Det er en stor revolution. Samtidig er jeg så utrolig glad for, at jeg har en datter på 10 år, som kan træde til med råd og ekspertise, når jeg farer vild i denne moderne revolution.

Men se, med forslaget her er jeg i den situation, at det, justitsministeren sagde, var jeg enig i, og det er måske ikke så overraskende, hun er også konservativ, men jeg var også enig i alle de betragtninger, som fru Birthe Rønn Hornbech gjorde fra Venstre, og var faktisk også enig i de betragtninger, hr. Morten Bødskov gjorde.

Derfor vil jeg ikke gentage dem, men sige, at jeg var enig i dem og bare slutte med at hæfte mig ved det, som jeg tror både justitsministeren og de to ordførere fremhævede. Jeg finder heller ikke behov for at ændre loven på nuværende tidspunkt, men jeg vil ikke udelukke, at der kan blive behov for at justere den om 3, 5 eller 7 år, og derfor lægger jeg meget vægt på det tilsagn, justitsministeren gav i slutningen af sin tale, hvor hun sagde, sådan som jeg skrev det ned, at ministeren vil være meget opmærksom på den fortsatte udvikling på området, og ministeren vil være indstillet på at tage spørgsmålet om eventuelle lovændringer op, hvis udviklingen tilsiger det.

Det samme tilsagn vil jeg godt give på den konservative folketingsgruppes vegne og samtidig sige, som også fru Birthe Rønn Hornbech lagde op til, at vi løbende diskuterer de principielle spørgsmål, hvor problemerne måtte komme, i Retsudvalget. Det er vi meget indstillet på.

Elisabeth Arnold (RV):

Ja, jeg kan godt med det samme afsløre, at Det Radikale Venstres konklusion på denne her førstebehandling af forslaget fra SF bliver den samme som den foregående talers.

Vi er klar over, at der er et problem. Jeg synes, det er godt, at SF har påpeget det problem.

Kl. 14.25

Det står beskrevet i beslutningsforslaget, at et medie kun er omfattet af medieansvarsloven, hvis det har anmeldt sig til Pressenævnet, og det betyder altså, at Pressenævnet ikke kan behandle en klage over en netavis. Der er beskrevet et eksempel, nemlig en netavis, som ikke af den re-

gionale tv-station var anmeldt til Pressenævnet, men de fleste af de pågældende regionalstationer anede simpelt hen ikke, at en anmeldelse var nødvendig, og derfor var den ikke foretaget.

Det er utrolig vigtigt, at Pressenævnet fungerer. Det er vigtigt, at vi har en presse, som har den fornødne ytringsfrihed, men også at personer, som bliver hængt ud i pressen og bliver anklaget for ting, som de ikke har gjort eller sagt, også har en mulighed for at klage over en urimelig behandling af pressen. Men mange af de nye medietyper falder i praksis uden for Pressenævnet, fordi personer, der ejer dem eller udgiver dem, ikke er klar over, at de skal melde sig til Pressenævnet for at kunne blive omfattet af Pressenævnets funktioner.

Da vi alle sammen er interesseret i, at Pressenævnet fungerer, og da vi alle sammen er interesseret i, at vi har en åben og fri presse, som man også kan klage til, hvis man bliver dårligt behandlet, har vi alle sammen interesse i, at det her såkaldte hul, hvis det er et hul, bliver lukket.

Vi vil fra radikal side tilbyde os som meddebattører og som medarbejdere i det udvalgsarbejde, der nu skal foregå. Hvis de her ting kan ændres eller kan bringes i orden på anden måde end den af SF foreslåede, så synes vi, at vi skal gøre det. Problemet skal i hvert fald løses. Vi vil heller ikke udelukke, at vi på et senere tidspunkt må sige, at vi bliver nødt til at ændre ordningen, hvis det er sådan, at der er flere af de moderne medier, der falder uden for Pressenævnets rækkevidde.

Det er vigtigt, at de her ting fungerer, og Det Radikale Venstre bidrager gerne til arbejdet med dem.

Søren Søndergaard (EL):

I Enhedslisten finder vi sådan set, at beslutningsforslaget både er fornuftigt og en naturlig følge af den teknologiske udvikling. Ytringsfriheden og informationsfriheden er selvfølgelig hjørnестenen i et demokratisk fundament. Men det er også klart, at der er nogle grænser, og at der skal være mulighed for at gøre indsigelser, hvis nogen går over strengen.

Vi kan f.eks. bare tage et helt konkret eksempel: Hvis jeg i et elektronisk medie, som i dag ikke har anmeldt sig til Pressenævnet, f.eks. hævdede, at navngivne medlemmer af regeringen var uden humor og havde jord i hovedet, så synes jeg jo, at det sådan set var ganske rimeligt, at udgiverne kunne stilles til ansvar af Pressenævnet, hvis det altså kunne sandsynliggøres, at